

сное, но во вѣчнѣхъ мѣхъ: защото, кой каквото прави, тѣй ще намери. А който обыча бога и дѣшатъ си, той трѣбъж да се отрече отъ своята воля: отъ зависть, кареса, гордость, пѣнство, блѣдъ, отъ хѣленіе, гравленіе и дрѣги тѣжива. И тѣй ще се рече отричаніе отъ себе си: защото тѣлото иска да иде, да пѣе, да спи, да грави и дрѣги разны грѣхове да стрѣва. И който не се отрече отъ тѣхъ работы, той не може да взрви подиръ христа. Само онзи взрви подиръ него, който е зель на себе си христовото тзрпѣніе, и неговымъ крестъ: защото нѣе отъ креста познахъме божіятъ высокъ мѣдрость, съ когото христосъ повѣди свѣтовнатъ мѣдрость и потзпка смертътъ, като се распе на него. Както дѣма апостолъ Павелъ: Христосъ е божіа сила и спасава сѣкиго, който го вѣрва. И пакъ дѣма: азъ не съ хвале съ дрѣго, само съ христовымъ крестъ, съ който се избави чловѣческіа родъ отъ діавола: и проповѣдвамъ христа, който е на евреите соблазненіе, на елиныте бездмѣе, а на христіанете божіа сила и мѣдрость: защото креста, който се види на дрѣговѣрцыте глѣпаво иѣшо, той е по горенъ отъ сичкѣтъ свѣтовнѣхъ мѣдрость и сила. Защото, което не може да направи чловѣческата мѣдрость и сила, тѣй честнымъ крестъ го направи, съ който полдчихъме спасеніе. За тѣй и христосъ избра апостолы глѣпавы, славы и сиромасы, да посрамѣтъ премѣдрыте на свѣта, и да докажатъ божіятъ мѣдрость и силъ.

Ето тѣй е мѣдрость висока и широка, и знаніе дълбоко, тѣзи силъ който знае, той трѣбъж да живѣе чисто. Както дѣма апостолъ Павелъ: братіе, пазетиса отъ блѣдъ, нечистотѣхъ страсти, похоти и сребролюбіе, което е второ идолосложение: защото за тѣзи работы дохожда на насъ гнѣвъ божій. А колкото оставѣме тѣлесныте желаніа, толко по много се укрѣпкава дѣшата, която се бори сѣкога съ тѣлото, и тѣлото съ неа. И както не може единъ слѣга да угоди на двама господары, тѣй и чловѣкъ не може да угоди на тѣлото и на дѣшатъ: защото съ противни едно на дрѣго. За тѣй ако искаме да угодиме на бога и на дѣшатъ си, да оставиме тѣлесныте желаніа, и да земнеме на себе си нашымъ крестъ, сирѣчь: да живѣеме чисто, да тзрпиме сѣкое зло и да мреме за доброто и правдѣтъ, както умра христосъ за насъ, и както умраха апостолыте и мѣченицыте за христа. Каквото дѣма апостолъ Павелъ за себе си: азъ нося на тѣлото си христовыте скорбы, тзрпѣніа и дрѣги бѣды, които претзрпѣхъ отъ евреите и Елиныте за христовото исповѣданіе. На което тзрпѣніе подканѣ насъ и дѣма: братіе бѣдете подобни на мене, както вѣхъ азъ подобенъ на христа. За тѣй трѣбъж да го слѣшаме и да взрвиме подиръ христа, като овцѣ подиръ добраго пастыря, както дѣма и самъ христосъ: който ще слѣдѣва на мене, подиръ мене да взрви, и който взрви